

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516202298
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:1516202298.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: Poľnohospodárska Pôda s.r.o., so sídlom Sibírska 55, 831 02 Bratislava, IČO: 44 138 369 zastúpenej advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, proti žalovanej: V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, XXX XX F., t. č. A. XX, XXX XX C., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 16C/136/2016-172 zo dňa 14.06.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa pôvodne žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v katastrálnom území N., obec N., okres W. evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra „C“ parc. č. XXXX orná pôda o výmere XXX m². Dôvodom podania žaloby bolo nedôvodné odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy. V priebehu konania navrhol žalobca pripustiť zmenu žaloby, ktorou sa domáhal určenia, že bol vlastníkom spornej nehnuteľnosti ku dňu vyvlastnenia. Vyvlastnenie sa uskutočnilo na základe rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa XX.XX.XXXX Okresného úradu W., odboru výstavby a bytovej politiky č. I.-W.-I.-XXXX/XXXXXX-XXX v prospech spoločnosti Y. K., L..C..I.. Náhrada za vyvlastnenie bola vložená na depozitný účet L. T. S.. Návrh na zmenu žaloby odôvodnil žalobca tým, že vyvlastnené bolo jeho vlastnícke právo k pozemku a nie vlastnícke právo žalovanej. Náhrada za vyvlastnenie má byť preto vyplatená jemu, avšak musí preukázať, že on bol vlastníkom pozemku ku dňu vyvlastnenia, čím je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

2. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom Krajského súdu v Nitre vyslovenom v uznesení č. k. 12Co/206/2019-153 zo dňa 31.08.2020 prijal záver o naliehavom právnom záujme na požadovanom určení, a ďalej sa zaoberal vecou samou, pričom ju posúdil z hmotnoprávneho hľadiska.

3. Po vykonanom dokazovaní súd konštatoval, že napriek existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, žalobe nie je možné vyhovieť, pretože určeniu vlastníckeho práva bráni dodatočná nemožnosť plnenia. V konaní nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX vláda Slovenskej republiky uznesením č. XXX/XXXX schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom U. L. T., pričom realizácia stavby sa týkala aj spornej nehnuteľnosti, čo rovnako nebolo medzi stranami sporné. Týmto dňom (XX.XX.XXXX) vzniklo priamo zo zákona podľa § 3

ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. predkupné právo štátu. Kúpna zmluva medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX, z čoho je možné vyvodiť, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy nebola zmluvná voľnosť účastníkov zmluvného vzťahu obmedzená, tzn. neexistovala skutočnosť, ktorá by bránila realizácii predmetu zmluvy. Táto nastala dodatočne, až po uzatvorení zmluvy, ale pred rozhodnutím správneho orgánu o vklade, na ktorú bol správny orgán povinný prihliadnuť. Určeniu vlastníckeho práva tak, ako sa ho žalobca, aj po zmene žaloby domáha, teda bráni dodatočná nemožnosť plnenia. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžr/3/2018 zo dňa 08.05.2018, sp. zn. 3Sžrk/5/2017 a sp. zn. 10Sžrk/8/2017, ktoré kasačnú sťažnosť zamietli s odôvodnením, že vzhľadom na právnu podstatu predkupného práva a účel sledovaný zákonom č. 175/1999 Z. z., ktorým je zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou z hľadiska celého hospodárstva Slovenskej republiky, je zmluvná voľnosť vlastníka pozemku, ku ktorému sa viaže predkupné právo štátu, obmedzená priamo zo zákona. Táto skutočnosť nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ale dodatočnú nemožnosť plnenia záväzku. Pred rozhodnutím správneho orgánu o návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe tejto kúpnej zmluvy vzniklo štátu predkupné právo k spornému pozemku, a to priamo zo zákona, dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou, t. j. XX.XX.XXXX. Ako konštatoval kasačný súd, v prípade ak po uzavretí kúpnej zmluvy a pred rozhodnutím správneho orgánu o návrhu na vklad vlastníckeho práva vzniklo štátu predkupné právo, je správny orgán povinný na toto predkupné právo prihliadať. Uvedená skutočnosť nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ale bráni jej realizácii, a tým nastáva dodatočná právna nemožnosť dohodnutého plnenia. Vznik predkupného práva štátu predstavuje trvalú prekážku (aj napriek zneniu § 3 ods. 7 zákona č. 175/1999 Z. z., podľa ktorého predkupné právo zanikne, ak sa do dvoch rokov odo dňa schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou nevykoná alebo ak sa nezačne vyvlastňovacie konanie), pretože v danej veci došlo k uplatneniu a výkonu tohto predkupného práva. Na základe uvedeného sa plnenie dohodnuté v kúpnej zmluve zo dňa XX.XX.XXXX stalo po vzniku záväzku nemožným, povinnosť žalovanej plniť tak zanikla podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a tým zanikol aj tento záväzok.

4. Súd sa nestotožnil ani s právnym názorom žalobcu o vylúčení dodatočnej nemožnosti plnenia pri predkupnom práve, pretože v danom prípade prišlo k výkonu predkupného práva štátu, preto je takáto nemožnosť plnenia trvalá, v dôsledku čoho nebola naplnená hypotéza ustanovenia § 3 ods. 7 zákona č. 175/1999 Z. z. Toto plnenie nie je možné zo strany žalovanej uskutočniť ani za sťažených podmienok, s väčšími nákladmi a ani po dojednanej dobe (§ 575 ods. 2 OZ). Na uvedené nemá vplyv ani prípadné prejudiciálne posúdenie otázky neplatnosti odstúpenia od zmluvy, keďže ani v prípade neplatnosti odstúpenia od zmluvy by sa v danom prípade nezmenil zo strany súdu právny náhľad na otázku dodatočnej nemožnosti plnenia, ktorá je podľa názoru súdu trvalá a nemenná. Žalobca z uvedených dôvodov nemôže byť vlastníkom ani ku dňu vyvlastnenia pozemku, preto súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 137 písm. c), § 228 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 132 ods. 1, § 133 ods. 2, § 575 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 111 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku a § 3 ods. 5, 7 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP). Poukázal na to, že súd sa nevysporiadal s právnou úpravou predkupného práva a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Súd prvej inštancie vychádzal z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktoré boli vydané v obdobných veciach v správnych konaniach. Rozhodnutia kasačného súdu však boli napadnuté ústavnou sťažnosťou, kde bola namietaná arbitrárnosť rozhodnutia, porušenie práva na spravodlivý proces, porušenie princípu rovnosti v právnych vzťahoch, porušenie zákonného práva vlastníť majetok a porušenie legitímnych očakávaní účastníkov správneho konania. Z ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva obsah a oprávnenia z predkupného práva. Zákon teda explicitne upravuje inštitút predkupného práva. Zákon o niektorých opatreniach neobsahuje osobitnú úpravu predkupného práva. Podľa názoru žalobcu sa súd nevysporiadal s ustanoveniami Občianskeho zákonníka ohľadom predkupného práva a platnosti kúpnej zmluvy. Zákon o niektorých opatreniach hovorí len o okamihu vzniku predkupného práva, pričom osobitne neupravuje obsah a oprávnenia s týmto právom spojené. Z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o niektorých opatreniach nevyplýva absolútna neplatnosť právneho úkonu, resp. zákaz

nakladať s majetkom. Pokiaľ zákonodarca odlišne neupravil v Zákone o niektorých opatreniach obsah, oprávnenia, nároky i následky spojené s predkupným právom, treba vychádzať z ustanovení, ktoré tieto právne kategórie upravujú. Predkupné právo je inštitútom komplexne upraveným v Občianskom zákonníku (rovnako ako dodatočná nemožnosť plnenia) a to kogentnými normami. Bez vysporiadania sa s kogentnými ustanoveniami upravujúcimi obsah a nároky spojené s porušením predkupného práva nie je možné dospieť k záveru, že v danom prípade ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Dôležitou skutočnosťou je, že predkupné právo štátu zostáva zachované aj voči nadobúdateľovi. Principiálnou podmienkou dodatočnej nemožnosti plnenia je jej trvalý charakter, to vyplýva aj zo znenia § 575 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nie je plnenie nemožné, ak ho možno uskutočniť až po dojednanom čase. V zásade neprichádza do úvahy, aby záväzok zanikol z dôvodu prechodnej nemožnosti plnenia a následne sa obnovil po odpadnutí solučnej prekážky. Pojmovým znakom dodatočnej nemožnosti je trvalá zmena okolností, ktorá je dotknutou stranou neovplyviteľná. Keďže z ustanovenia § 3 ods. 7 Zákona o niektorých opatreniach vyplýva, že trvanie predkupného práva je časovo ohraničené, a predovšetkým preto, lebo nároky z porušenia predkupného práva rieši osobitná (kogentná) právna úprava, nemôže ísť o dodatočnú nemožnosť plnenia, ktorá je pri predkupnom práve pojmovy vylúčená. Z ustanovenia § 603 Občianskeho zákonníka vyplýva, že predkupné právo zostáva zachované voči nadobúdateľovi. Ak z kogentnej právnej úpravy explicitne vyplýva, že predkupné právo zostane zachované voči nadobúdateľovi, nemôže ísť o zakázanosť pôvodného predmetu záväzku. Ide predovšetkým o predmet záväzku, pričom nie je podstatný subjekt záväzku.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Podľa nej ide o jasné zneužitie dôvernej informácie, že na predmetnom pozemku vznikne významná investícia, o čom ona nevedela.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Predmetom tohto konania je žaloba žalobcu o určenie, že v čase vyvlastnenia bol výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. N., obec N., okres W., zapísaných Okresným úradom W., katastrálny odbor ako parcela registra "C" parc. č. XXXX - ostatné plochy o výmere XXX m², ktorá je aktuálne súčasťou parcely registra „C“ č. XXXX o výmere XXXXXX m², a to z dôvodu, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel so žalovanou kúpnu zmluvu, ktorá bola podaná na kataster nehnuteľností s návrhom na vklad. Žalovaná od zmluvy odstúpila a následne dňa XX.XX.XXXX vzniklo štátu priamo zo zákona podľa § 3 ods. 5 zákona o niektorých opatreniach predkupné právo. Na túto skutočnosť pri rozhodovaní o vklade správny orgán prihliadol, vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu nepovolil a potom došlo k vyvlastneniu predmetnej nehnuteľnosti rozhodnutím Okresného úradu W. z dôvodu vybudovania L. T.. Na základe rozhodnutia o vyvlastnení prešlo vlastnícke právo na spoločnosť Y. K., L..C..I.. Žalobca podanú žalobu v dôsledku toho zmenil a vo vzťahu k vyvlastnenej nehnuteľnosti sa domáhal určenia vlastníckeho práva ku dňu vyvlastnenia. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodňoval tým, že na základe vyhovujúceho rozsudku by mal nárok na vyplatenie sumy za predmetné pozemky, ktorú Y. K., L..C..I.., vložil na depozitný účet L. T. S. v súvislosti s rozhodnutím o vyvlastnení.

9. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu o danosti naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (uznesenie č. k. 12Co/206/2019-153), zamietol žalobu z dôvodu, že určení vlastníckeho práva bráni dodatočná nemožnosť plnenia. Poukázal na podstatu predkupného práva a účel sledovaný zákonom o niektorých opatreniach, ktorým bolo zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou z hľadiska celého hospodárstva Slovenskej republiky. Zmluvná voľnosť vlastníka pozemku, ku ktorému sa viaže predkupné právo štátu tak bola priamo zo zákona obmedzená. Táto skutočnosť však nespôsobilá neplatnosť zmluvy, ale dodatočnú nemožnosť plnenia záväzku. V súvislosti s tým poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžrl/3/2018, sp. zn. 3Sžrk/5/2017 a sp. zn. 10Sžrk/8/2017. V danom prípade došlo k výkonu predkupného práva štátu, a preto je nemožnosť plnenia trvalá, v dôsledku čoho nebola naplnená hypotéza ustanovenia § 3 ods. 7 zákona č. 175/1999 Z. z.

10. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je teda zrejmé, že súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca sa vlastníkom vyvlastneného pozemku nikdy nestal, pretože k pozemku vzniklo predkupné právo štátu, čo spôsobilo dodatočnú nemožnosť plnenia záväzku kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou. Žalobca nikdy ani len nebol zapísaný ako vlastník do katastra nehnuteľností.

11. V konaní nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX vláda Slovenskej republiky schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby - L. T., pričom realizácia stavby sa týka aj spornej nehnuteľnosti, čo rovnako nebolo medzi stranami sporné. Týmto dňom XX.XX.XXXX vzniklo priamo zo zákona podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. predkupné právo štátu. Kúpna zmluva medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX. Určeniu vlastníckeho práva žalobcu teda bráni dodatočná nemožnosť plnenia, a to vzhľadom na právnu podstatu predkupného práva a účel sledovaný zákonom č. 175/1999 Z. z., ktorým je zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou z hľadiska celého hospodárstva Slovenskej republiky, pričom zmluvná voľnosť vlastníka pozemku, ku ktorému sa viaže predkupné právo štátu, je obmedzená priamo zo zákona. To síce nespôsobilo neplatnosť zmluvy, ale dodatočnú nemožnosť plnenia záväzku. Pred rozhodnutím správneho orgánu o návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe tejto kúpnej zmluvy, dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou dňa XX.XX.XXXX, vzniklo štátu predkupné právo k spornému pozemku zo zákona, a tak správny orgán bol povinný na toto predkupné právo prihliadať. Na základe uvedeného sa plnenie dohodnuté v kúpnej zmluve zo dňa XX.XX.XXXX stalo po vzniku záväzku nemožným, povinnosť žalovanej plniť tak zanikla podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a tým zanikol aj tento záväzok. Žalobca preto nemôže byť jeho vlastníkom ani ku dňu vyvlastnenia tohto pozemku.

12. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na závery rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžrl/3/2018, sp. zn. 3Sžrk/5/2017, sp. zn. 3Sžrk/2/2018, sp. zn. 10Sžrk/8/2017, sp. zn. 10Sžrk/19/2018, sp. zn. 4Sžrk/10/2018, podľa ktorých bráni určeniu vlastníckeho práva žalobcu dodatočná nemožnosť plnenia, a to vzhľadom na právnu podstatu predkupného práva. „Zákonné predkupné právo na základe § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. spôsobuje s účinkom nepravnej retroaktivity dodatočnú právnu nemožnosť plnenia zmluvy o prevode nehnuteľností, na ktorú skutočnosť správny orgán rozhodujúci o návrhu na vklad je podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. povinný prihliadať. Správny orgán bol povinný skúmať, či bol rešpektovaný § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., teda či bola predmetná nehnuteľnosť prednostne ponúknutá štátu.“ Z rozhodnutí NS SR vyplýva, že vzhľadom na právnu podstatu predkupného práva vo všeobecnosti a účel sledovaný zákonom č. 175/1999 Z. z., ktorým je zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou z hľadiska celého hospodárstva Slovenskej republiky, dospel kasačný súd k záveru, že zmluvná voľnosť vlastníka pozemku, ku ktorému sa viaže predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., je obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja prednostne ponúknuť tieto pozemky na kúpu štátu. Iba takýto výklad môže byť v súlade s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z.

13. Na rovnaké závery napokon poukazuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. XX/XXXX, podľa ktorého zmluvná voľnosť vlastníkov pozemkov, ku ktorým sa viaže zákonné predkupné právo štátu (ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), je obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja tieto prednostne štátu ponúknuť na kúpu. Neprihliadnutie katastrálneho úradu v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností na existenciu inštitútu zákonného predkupného práva štátu, ktoré obmedzuje zmluvnú voľnosť povinného subjektu, je v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a porušením zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, a to i vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo ex lege až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nepreukázal, na základe akých skutočností mu malo vzniknúť vlastnícke právo k spornej

nehnutelnosti. Žalobca totiž nikdy nebol zapísaný ako vlastník spornej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností práve v dôsledku dodatočnej nemožnosti plnenia kúpnej zmluvy uzavretej so žalovanou, keďže správny orgán prihladol v súlade so zákonom 175/1999 Z. z. na predkupné právo štátu. Uvedený zákon totiž priamo obmedzuje zmluvnú voľnosť vlastníka pozemku, ku ktorému sa viaže predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., a preto nie je možné na daný prípad aplikovať všeobecné ustanovenia týkajúce sa predkupného práva tak, ako namietal žalobca v odvolaní.

15. S ohľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd urobil záver, že žalobca síce preukázal danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, no nepreukázal, že bol vlastníkom vyvlastneného pozemku, a že mu z tohto dôvodu patrí náhrada za vyvlastnenie, vložená do úschovy súdu. Odvolanie žalobcu preto odvolací súd považoval za neopodstatnené, a tak rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej podľa § 255 ods. 1 CSP patrí náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania v plnej výške. Odvolací súd jej náhradu týchto trov (spočívajúcich v poštovnom) voči žalobcovi priznal v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).